

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 24. veljače 2008.

Bog je edan naše vjere i naše ljubavi

Draga braćo i sestre!

Ove, treće korizmene nedjelje, liturgija ove godine pred nas donosi jedan od najljepših i najdubljih biblijskih tekstova: razgovor između Isusa i Samarijanke (usp. *Iv* 4,5-42). Sveti Augustin, o kojemu više govorim u katehezama srijedom, s pravom je bio zadivljen ovim izvještajem, te je napisao njegov znamenit komentar. Nemoguće je u kratkom razlaganju prikazati bogatstvo ovog evanđeoskog odlomka: valja ga osobno čitati i meditirati, poistovjećujući se s tom enom koja je jednoga dana, kao i tolikih drugih, pošla zahvatiti vodu sa zdenca. Ondje se našao Isus kako sjedi sa strane, "umoran od puta", za podnevne ege. "Daj mi piti", reče joj, na njezino čuđenje: bilo je zapravo sasvim neuobičajeno da bi se idov obratio samarijskoj eni i to još nepoznatoj. No enino će se čuđenje još i povećati: Isus joj je progovorio o "vodi ivoj" sposobnoj ugasiti eđ i postati u njoj "izvorom vode koja struji u ivot vječni". Usto, dokazao je i da mu je poznat njezin osobni ivot; objavio je da je stigao čas kad će se klanjati jedinom pravom Bogu u duhu i istini; a na koncu joj je priznao – što je rijetkost u evanđeljima – da je on Mesija.

Sve to polazi od stvarnog i sjetilnog iskustva eđi. Tema eđi proima sve Evanđelje po Ivanu: od susreta sa Samarijankom, preko velikog proroštva o Blagdanu sjenica (*Iv* 7,37-38), sve do kria, gdje je Isus, prije no što će umrijeti, da bi ispunio Pisma, rekao: "edan sam" (*Iv* 19,28). Kristova eđ predstavlja svojevrsna vrata za pristup u otajstvo Boga koji je oednio da bi našu eđ utaio, baš kao što je postao siromašan da bi nas obogatio (usp. *2 Kor* 8,9). Da, Bog je edan naše vjere i naše ljubavi. Poput dobra i milosrdna oca on za nas eli svako moguće dobro, a to je dobro on sâm. ena iz Samarije pak predstavlja egzistencijalno nezadovoljstvo onoga koji nije našao ono što trai: imala je "pet mueva" i sad ivi s nekim muškarcem; njezini ponovljeni dolasci na zdenac izriču rezignirani način ivota koji se stalno ponavlja. Sve se međutim za nju promijenilo toga dana, zahvaljujući

razgovoru s Gospodinom Isusom, koji ju je potresao do te mjere da ju je naveo da ostavi svoj krčag za vodu i potrči javiti ljudima u selu: "Dođite vidjeti čovjeka koji mi je kazao sve što sam počinila. Da to nije Krist?" (Iv 4,28-29).

Draga braćo i sestre, i mi otvaramo srce pouzdanom slušanju Boje riječi kako bismo, poput Samarijanke, susreli Isusa koji nam otkriva svoju ljubav i kaže: Krist, tvoj spasitelj "ja sam, ja koji s tobom govorim" (Iv 4,26). Neka nam taj dar izmoli Marija, prva i savršena učenica utjelovljene Riječi.

Nakon molitve Anđeo Gospodnji:

Nedavne poplave opustošile su velika obalna područja Ekvadora, izazvavši tešku štetu koju valja pribrojiti onoj što ju je izazvala erupcija vulkana Tungurahua. Dok Gospodinu povjeravam rte te nesreće, izričem svoju osobnu blizinu svima koji proivljavaju teške sate tjeskobe i nevolje, te sve pozivam na bratsku solidarnost, kako bi se stanovništvo tih krajeva što prije moglo vratiti uobičajenom svakodnevnom ivotu.

Sljedeće subote, 1. oujka u 17 sati, u Dvorani Pavla VI. predvodit ću marijansko bdijenje mladih rimskih sveučilištaraca. U njemu će, putem radio-televizijskih veza, sudjelovati i studenti iz drugih zemalja Europe i obiju Amerika. Zazvat ćemo zagovor Marije koja je Sedes sapientiae, kako bi kršćanska nada potpomogla izgradnju civilizacije ljubavi na ovim kontinentima i u čitavome svijetu. Dragi prijatelji sveučilištarci, očekujem vas u velikom broju!